

можуть бути врегульовані й інші процеси, наприклад пов'язані зі створенням об'єкта або підготовкою його до запуску [3, с. 141].

Також у контексті характеристики міжнародного публічного права, варто охарактеризувати ще один важливий елемент, а саме предмет регулювання міжнародного публічного права. Ним перш за все є міждержавні відносини, тобто відносини, де стороною є держава або міждержавна організація. Відносини між державами – це відносини між суверенами, правосуб'єктність яких є абсолютною й рівною, обмеженою рівними суверенітетами інших держав. Суверени створюють інші суб'єкти міжнародного права - міжнародні організації, тому відносини, в яких стороною є міжнародна організація, - це продовження міждержавних відносин [2, с. 22].

Міжнародне публічне право характеризується постійними контактами між фізичними та юридичними особами різноманітних держав.

Баймуратов М. в своїй роботі порівняв два напрямки міжнародне публічне і приватне право, що дозволяє нам краще зрозуміти особливість галузі права та відкрити її сутність. Автор провів порівняння за різними параметрами: *за суб'єктами*: у міжнародному публічному праві суб'єктами є держави, нації і народності, що борються за незалежність, міжнародні організації, а в міжнародному приватному праві – фізичні і юридичні особи; *за об'єктами*: у міжнародному публічному праві ними є міждержавні міжвладні відносини, а в міжнародному приватному праві це міжнародні приватно-правові відносини (цивільні, сімейні, трудові й ін.); *за джерелами*: у міжнародному публічному праві – це міжнародний договір, міжнародний звичай та ін., а в міжнародному приватному праві їх коло значно ширше – це національне законодавство, міжнародні договори, торговельні звичаї та ін.; *за методом правового регулювання*: у міжнародному публічному праві це узгодження воľ держав, у міжнародному приватному праві – подолання колізій (зіткнення законів); *за видами відповідальності*: у міжнародному публічному праві настає міжнародно-правова відповідальність, а в міжнародному приватному праві – цивільно-правова; *за сферою дії*: у міжнародному публічному праві цю сферу можна визначити як глобальну (вона охоплює всі держави й інші суб'єкти міжнародного публічного права), а в міжнародному приватному праві вона має національні межі (у кожній державі є своє міжнародне приватне право) [1, с. 6-7].

Отже, дана галузь права є досить цікавою та різноманітною. Величезна кількість думок з приводу, лише поняття заповнила простори, і це дає розуміння актуальності теми та її важливості, особливо коли зараз Україна потребує посилення міжнародних зв'язків в тому числі.

Література

1. Баймуратов М.О. Міжнародне публічне право. Харків: Одиссей, 2008. 704 с.
2. Міжнародне публічне право: підруч. для студентів ВНЗ: / за заг. ред. В.Ф. Антипенка ; Нац. авіац. ун-т. Київ: НАУ, навчальний посібник. Київ: НАУ, 2012. 420 с.
3. Міжнародне право: навч. посібник / За ред. М.В. Буроменського Київ: Юрінком Інтер, 2006. 336 с.
4. Теліпко В.Е., Овчаренко А.С. Міжнародне публічне право: навч. посіб. / За заг. ред. Теліпко В.Е. Київ: Центр учбової літератури, 2010. 608 с.

Єфременко Владислав Дмитрович

студентка юридичного факультету

Науковий керівник – к.ю.н., доцент Наливайко О.І.

(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)

ДИСЦИПЛІНАРНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ АДВОКАТІВ

В умовах сьогодення тема дисциплінарної відповідальності є актуальною, оскільки останніми роками проводяться реформи, зокрема органів судової влади, а адвокатура є невід'ємною частиною судової системи. Також поступовим є запровадженням в Україні «адвокатської монополії». Адвокатура – це недержавний інститут громадянського суспільства, який має забезпечити належний рівень захисту прав, свобод і законних інтересів фізичних і юридичних осіб. Така діяльність спричиняє ризики, які пов'язані з людським фактором, тому є надзвичайно важливим забезпечити дієвий механізм контролю за професійною діяльністю адвокатів, який повинен гарантувати належний рівень надання послуг суб'єктам, які звертаються за юридичною допомогою.

Проблематикою дисциплінарної відповідальності займалися такі науковці, як: А. Бірюкова, О. Бусуріна, Т. Варфоломєєва, Л. Демидова, М. Женіна, В. Заборовський, Р. Мельниченко, О. Руса-

нова, С. Сафулько, В. Сергєєв, К. Скловський, М. Смоленський, Д. Фіолєвський та інші.

Основний Закон, який регулює притягнення адвокатів до дисциплінарної відповідальності є Закон України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» (далі – Закон).

Відповідно до цього Закону, з метою забезпечення належного здійснення адвокатської діяльності, дотримання гарантій адвокатської діяльності, захисту професійних прав адвокатів, забезпечення високого професійного рівня адвокатів та вирішення питань дисциплінарної відповідальності адвокатів в Україні діє адвокатське самоврядування.

Так, для притягнення адвоката до дисциплінарної відповідальності потрібно звернутися із заявою (скаргою) до кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури щодо поведінки адвоката. Звернутися із заявою (скаргою) може будь-яка особа, якій відомий факт дії, яка має ознаки дисциплінарного проступку.

Згідно із Законом, адвоката може бути притягнуто до дисциплінарної відповідальності у порядку дисциплінарного провадження з підстав, передбачених Законом. Дисциплінарне провадження – це процедура розгляду письмової скарги, яка містить відомості про наявності у діяч адвоката ознак дисциплінарного проступку.

Дисциплінарним проступком є: порушення вимог несумісності; порушення присяги адвоката України; порушення правил адвокатської етики; розголошення адвокатської таємниці або вчинення дій, що призвели до її розголошення; невиконання або неналежне виконання своїх професійних обов'язків; невиконання рішень органів адвокатського самоврядування; порушення інших обов'язків адвоката, передбачених законом.

За вчинення дисциплінарного проступку до адвоката може бути застосоване одне з таких дисциплінарних стягнень: попередження; зупинення права на заняття адвокатською діяльністю на строк від одного місяця до одного року; для адвокатів України – позбавлення права на заняття адвокатською діяльністю з наступним виключенням з Єдиного реєстру адвокатів України, а для адвокатів іноземних держав – виключення з Єдиного реєстру адвокатів України.

До стадій дисциплінарного провадження відносять: проведення перевірки відомостей про дисциплінарний проступок адвоката; порушення дисциплінарної справи; розгляд дисциплінарної справи; прийняття рішення у дисциплінарній справі.

Так, перевірка викладених у заяві відомостей здійснюється членом дисциплінарної палати кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури і за результатами складається довідка, яка повинна містити викладення обставин, виявлених під час перевірки, висновки та пропозиції щодо наявності підстав для порушення дисциплінарної справи.

Законом встановлено тридцяти денний строк розгляду дисциплінарної справи.

Також варто зазначити, що Законом передбачено можливість оскарження рішення, прийнятого за результатами дисциплінарного провадження, до адміністративного суду або до Вищої ради юстиції протягом одного місяця з дня вручення копії рішення.

Отже, механізм притягнення до дисциплінарної відповідальності потребує вдосконалення, оскільки адвокатура має бути елітою юридичної професії і законодавець повинен створити всі умови для ефективної роботи механізму дисциплінарної відповідальності, а саме переглянути підстави притягнення, дати точне визначення поняттю «дисциплінарний проступок» та ін.

Література

1. Про адвокатуру та адвокатську діяльність: Закон України від 05.07.2012 р. № 5076-VI: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5076-17>.
2. Русанова О.І. Підстави притягнення адвоката до дисциплінарної відповідальності за чинним законодавством / *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*. 2014. № 10-1. Т. 2. С. 14-16.
3. Кухнюк Д.В. Дисциплінарна відповідальність адвоката в Україні: проблеми правового регулювання / *Цивілістична процесуальна думка: Збірник наукових статей* / За заг. ред. С.Я. Фурси-К., 2016. С. 75-79.